

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Zbigniew Strus (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa L. S.

przeciwko (...) Uniwersytetowi Medycznemu w K.

o podwyższenie renty uzupełniającej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 sierpnia 2008 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 23 kwietnia 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Pozwany zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego z 11 października 2007 r., wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia i uiścił opłatę od apelacji na rachunek Sądu Apelacyjnego, do którego kierowana była apelacja. Po stwierdzeniu przez ten Sąd niewłaściwego wskazania adresata opłaty, pozwany przelał ją na rachunek Sądu Okręgowego i złożył wniosek o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności. Wniosek ten został uwzględniony, lecz Sąd Apelacyjny, któremu sprawa została przedstawiona wraz z apelacją, uwzględnił w badaniu wstępnym zarzut strony powodowej, że apelacja została wniesiona po terminie z winy strony pozwanej i odrzucił ją na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2008 r.

Pozwany powołał w zażaleniu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 29 kwietnia 2008 r. SK 11/07 orzekający o niezgodności § 2 ust. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z

31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych w części obejmującej wyraz „właściwego” jako niezgodny z Konstytucji RP i wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W związku z utratą mocy obowiązującej aktów normatywnych (ich części) w wyniku stwierdzenia przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności przepisu (aktu normatywnego) z aktem wyższego rzędu (sc. art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 Konstytucji), również wyłania się zagadnienie skutków temporalnych takiego aktu prawotwórczego, oraz konsekwencji dla stron w rozpoznawanej sprawie.

Zaskarżone postanowienie wydane przed datą ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego w sprawie Sk 11/07 było zgodne z treścią § 2 ust. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych, powtarzającego formułę § 1 rozporządzenia ministra sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1981 r. w sprawie sposobu uiszczenia opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 1981 r. Nr 21, poz. 107). Ponieważ opłacie podlega pismo a ponadto należy ją uiścić przy wniesieniu tego pisma do sądu (art. 3 ust. 1 i art. 10 u.k.s.c.) wpłata dokonana do sądu niewłaściwego mogła być wynikiem pomyłki lub zaniedbania w ustaleniu właściwego sądu i numeru rachunku bankowego. W tej sytuacji nie sposób zakwestionować prawidłowości wydanego rozstrzygnięcia, opartego na ustaleniu winy strony skarżącej.

Podstawę uwzględnienia zażalenia stanowi zatem zmiana stanu prawnego w chwili orzekania przez Sąd Najwyższy, wynikająca z wymienionego wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Stwierdzenie przez Trybunał, w ramach kompetencji tego organu, niezgodności rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, w zakresie istotnym dla oceny uchybienia terminu czynności procesowej (wniesienia apelacji), z przepisami konstytucji, wyklucza w postępowaniu zażaleniowym pominięcie nowego stanu prawnego, niedopuszczającego opierania sankcji przekroczenia terminu wniesienia apelacji z uiszczeniem opłaty w sądzie drugiej instancji. Dlatego na podstawie art. 394¹ § 1, 2 oraz 3 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 i art. 316 k.p.c. należało orzec jak na wstępie.